

названия и свойства по понятіямъ армянъ бѣ XVIII
вѣк. В St. Pétersbourg, 8° XXXIX. 92 S.

Աւարելի գաղղիներն թարգմանութիւնն աւ-
րիկէն ի Պրսէէ՛ իրեն հաստատակա՛մ գրքին մէջ,
այն է՝ Collection d'historiens arméniens, St. Pé-
tersbourg. 1874—1876, 8°, 2 հորմ:

ՓՐ. ՄԻՐԱԼԼԻՐ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԺԱԿԱՆ

ՃՈՒԹՈՑ

Գիշերն արագացաւ: Այգն ոսկի մատամբ
Մոսկեզօժէ լնո եւ զօղաշու ամպ:

Նրկիր կը զարթնու, եւ երկինք վերէն
Պարզէ լրլրձագոյն իւր պատկերն արդէն:

Ի՛նչ անմեղ ծիծաղ արդ կը ծիծաղին
Մարգեր, դաւարիք, լուրջ ափունք խաղին:

Ի՛նչ անոյշ շլնէ՛ք քաղցրասիւք սողիւն:
Սօսեաց Խոտախիտ կամարաց ներքեւ:

Ի՛նչ չի գգար սիրտ երբ նայի երկնասարդ,
Նւ զուարթագին ծծէ զօղ թնթն:

Յօղ մը մանրացօղ, որ նրստեր է հեզ,
Նըշուլ արծակէ արեգական պէս:

Ի՛նչ հեռտ գեղգեղանք ի թաւառտ պրակին,
Ալեկէտ 'նո՛ր այեր թըռչին միղմագին.

Ժառաց տերեւներն դաւար խաղափեն,
Վըտակք կարկաճեն ի դարատափէն: —

Դու, որ ապարկեալ լըրանց մերկ կատար
Յոսկի համակեն, Արարիչդ արդար,
Որ 'նովտաց, մարգաց, դաշտաց կու տաս
գեղ,

Զքեզ արարածք օրհնեն քո շըքեղ:

Այալսւ ապն այն, Բն երբ շնչեց հրաման,
Ժնանել Ողնչին ըզննութիւն համայն,
Խորք յանկարծ վըճին ստտոկապէս ցեղան,
Ոտտեալ վեր Արեւն, եւ աստեղք ելան,

Նոյնն ահա սուրայ յոսկեղէն յիւր կառս:
Բընութիւնն խալտայ . . թըռչունք տան
Բեզ փառս:

Իցի՛ւ, Տէր, մոգեալ շըքաղ իւր գեղէն
Մարդիկ Ամամհիղ փառս միշտ գեղգեղեն:

Յ. Յ.

ՄԲՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

ՅՆՏԵՍԱԿԱՆ

ՍՈՎՈՐԳԱՆ ԴՓՈՒՅՑՈՒԹԵԱՆ ԵՄԻՆԵՐՆԵՐ ԳՈՐԾՈՐԸ

Սովորական կենաց մէջ մարդուն բազմաթիւ
գոթախառնութիւններ կրնան հանդիպիլ, որոնք մէջ
մարդ շատ անգամ չի գիտեր բնեկիւնն: Աստուծոյ
գոթախառնութեանց դարմանը բոխիւններ պէտք է
խնդրել. բայց մինչեւ որ բոխիւն գայ եւ կամ բոխիւ
շղտունելու ըլլայ՝ պէտք է անմիջական դարմաններ
ի գործ դնել, որոնցմէ կը կանուխ շատ անգամ
արկածելոյն կենալը:

Եթէ հարկ կ'ըլլայ օրն-շէտէ մը տեղափոխել,
պէտք է անմիջապէս յարմար խառնի մեպատարանէ,
որուն վրայ արկածելու կը գորու գլուխը քէշ մը
բարձր դրիւք: Եթէ անպայտարած է, երեսը ցուրտ
շուր օրսկելու է եւ ստտկահատ գեղ մը քէթն
բռնելու է, ինչպէս զօրաւոր քացախ, կողմնեան
շուր, (eau de Cologne) ունու շաքի ոգի (esprit
de sel ammoniac) կամ բարբրեալ փետուր մը,
եւ դիւոյն ցուրտ շուր օրսկելու է: Եթէ գլուխն
վերաւորած կամ շատ տաք է:

Վէտի պէտք է նախ բարբրալին մաքուր ջուր
լուալ եւ վերաբերանք մաքրել, այնուհետեւ մօր-
թիւն կամ մարմնոյն պատառնել մասն իւր անը-
բերել եւ կապել որ նոյն տեղը մնայ: Պէտք է ստեղծ
թընձ պալ լաթի վրան պատառնելով, զովաւոյնիչ
թմակիք եւ թեթեւ մտնել անուշիկ բորբորման
եւ թարախի առջեւ տառնուլ: Թեթեւ վերքերն
անմիջապէս լուալն ետեւ՝ պէտք է վերայ սպեղանի
վրան դնել եւ կապել, եւ նոյն մասն հանդարտ
պահել, որպէս զի մարմը դիւրաւ միանայ:

Եթէ մէկուն սալը խորք է կամ խաւ-
տած, պէտք է վերաւորն այնպիսի դիւր մէջ պատ-
կեցնել՝ որ ամէնէն նուազ ցաւ զգայ, եւ եթէ
զգեստի մէկմասն գիւրաւ չկարենայ հասնիլ, պէտք
է կորել մէկդի առնուլ: Այնուհետեւ խախտած
ոսկրն ամենացի զգուշութեամբ եւ կամայ ձգաւելով
կամ ճնշելով իւր տեղը բերելու է եւ խախտած
մասին վրայ ըստ պարագայից նեղ փայտ մը, կամ
ծիւղ կամ հաստատուն խաւաքտոր եւ այլն կապել-
ու է, որպէս զի սակն իւր տեղը կենայ, մինչեւ որ
սակը կապող մը գայ: Ցաքութիւնն աւ ցաւը մեղմա-
ցնելու համար նոյն տեղն թընձ պալ լաթի եւ
եթէ կարելի է սառույղ դնելու է: Արեւան զօրաւոր
հոտմը դադարեցնելու համար պէտք է լուցիկ (հաւ)
կամ կրկնեալ ծծումբ թուղթ, կամ քայտախառն
շուր մէջ թափ խաւ լաթ դնել, եւ ամուր կապել:
Եթէ արիւնը վերին մէջ թանձրացած է, պէտք է
հեռացնելու ջնալ: Կտրած կամ խախտած մասն
եթէ թեւն է՝ պէտք է նաեւ ծախել դրիւք լա-
թով մը վզն կտրելու բռնել, բայց այս միջոցներն
անօգուտ են, եթէ երբ մը քրտած է եւ արիւնն
ստտկոյնութեամբ կը հստ. այս դեպքին մէջ պէտք
է ամուր կտաւով վերայ վերի կողմանէ երակները
պինդ կապել եւ ըստ կարելոյն պնդել՝ որ արիւն